

inspektør Andersen til at føre Tilsyn med al Tegneundervisning ude i Landet, ved Seminarier, lærde Skoler, Folkehøjskoler o. s. v. Det er altsaa ordnet saaledes nu, at baade Indenrigsministeriet og Kultusministeriet have den samme Tilsynsmand, som altsaa leder hele dette Forhold, og Meningen har været og er, at denne Mand skulde staa frit og uafhængigt. Der er jo tilmed bevilget en bestemt Sum til Uddannelse af Tegnere paa dette Statskursus, nemlig 14,000 Kr. aarlig. Rigsdagen er desuden enedes med Ministeren i de senere Aar om Indrettelse af et særegent Lokale, der staaar til udelukkende Disposition for denne Undervisning. Det har derfor undret mig at se den Beretning, som Forstanderen for Statens Lærerkursus, Professor Olrik, har udgivet i de senere Aar; thi i den annekterer han uden videre under sig dette Kursus for Uddannelse af Lærere i Tegning i vore Skoler, og ikke blot dette, men han reducerer uden videre Tegneinspektøren til en almindelig Tegnelerer under sig. Det tror jeg ikke er ganske berettiget, og det vil let forrykke Forholdet og føre os ind igen i et Forhold, som er forskelligt fra det, som Rigsdag og Regering i sin Tid endelig enedes om at gennemføre, og jeg skønner ikke, der er nogen Nødvendighed for, at Tegnekursuset sorterer under de øvrige Kursus. Der er aldeles ingen Forbindelse, ingen Sammenhæng mellem disse to Arter af Kursus, tværtimod, det giver Anledning til et aldeles unødvendigt Skriveri. Der etableres et Omsvøbsdepartement, som ganske vist ikke er usædvanligt her i Landet, men som ikke derfor er mindre forkasteligt. Jeg kunde nævne mange Eksempler, men Tiden er knap, og jeg skal derfor indskrænke mig til et eneste.

Der er en Lærerinde paa Statens Kursus for at søge Uddannelse i Tegning. Hun har Friplads f. Eks. i to Maaneder, men ønsker at faa denne Tid forlænget med en Uge eller to. Hvad sker saa? Saa maa hun selvfølgelig henvende sig til Tegneinspektøren, men han siger: Der er ikke andet for Dem at gøre end at sende en Ansøgning til Kultusministeriet. Hun gør det, og naar Kultusministeriet faar denne Ansøgning, hvad saa? Saa afæsker det ikke straks Tegneinspektøren en Erklæring, nej, saa skriver det til Professor Olrik og udbeder sig hans Erklæring om et Forhold, som han ikke har noget som helst Kendskab til, idet han ikke en Gang kender vedkommende Lærerinde, ikke ved, hvilke Kvalifikationer hun har, og maaske

heller ikke kan bedømme det, fordi han ikke er Fagmand paa dette Omraade. Han sender derpaa Andragendet til Tegneinspektøren og udbeder sig dennes Erklæring. Sidstnævnte anbefaler Andragendet, og med denne Anbefaling gaar det igen tilbage til Professor Olrik, og fra Professor Olrik gaar det med hans Indstilling til Kultusministeriet. Naar Kultusministeriet har haft det i behørig Tid, sender det Svar tilbage til Professor Olrik, at Andragendet er bevilget; Professor Olrik lader Ministeriets Resolution gaa videre til Tegneinspektøren, og saa først faar Lærerinden at vide, om hun kan blive en Uge eller to ud over den fastsatte Tid — hvis det da ikke nu er for sent.

Hvad skal dog en saadan Ordning til? Kan man tænke sig noget mere sindssvagt end en saadan Masse Omsvøb i et saa simpelt lille Forhold som dette? Hvad er mere naturligt, end at Ministeriet, naar et saadant Andragende kommer, spørger den eneste Fagmand, Ministeriet har paa dette Omraade, om hans Mening og, naar han anbefaler Andragendet, da resolverer: Andragendet er bevilget! og sender ham direkte Meddelelse derom? Saa er den Historie ude. Jeg kan derfor godt forstaa, at det Andragende, der er kommet fra Bestyrelsen for „Teknisk Provinskoleforening“, udtaler Ønsket om en Ordning, hvorefter Kursuset i Tegning — det er for Resten den eneste Tegnelæreruddannelsesanstalt, vi have her i Landet — fuldstændig udsøndres fra de andre Kursus under Kultusministeriet. Jeg tror ikke, der sker nogen Skade derved, men at alle Parter ere vel tjente dermed. Hidtil har der kun været en eneste Forbindelse mellem dem, det er den finansielle, idet Pengene fra Ministeriet gaa til Lederen af Statens Kursus, der uddeler de 14,000 Kr. til Kursus i Tegning. At disse 14,000 Kr. ikke direkte kunne gaa til Tegneinspektøren, forstaaer jeg ikke. Det er det, Andragerne have ønsket, og det er det, de tekniske Skolers Bestyrelse har ønsket, og dette Ønske vil jeg meget anbefale, thi jeg tror, at vi derved faa dette Forhold ind i det naturligste og eneste rette Spor.

Men, kan man maaske sige fra et andet Synspunkt, er der ikke nogen Fare derved? Kan det ikke befrygtes, at det, naar Tegnekursuset udsøndres fra de øvrige Kursus, bliver nødvendigt, at man for de Lærere, der ere ansatte i offentlige Skoler, etablerer et nyt Kursus under Professor Olrik? Jo, naar man er tilstrækkelig Teoretiker, kan man raisonnere saaledes, men naar